

Traducerea acestei pagini a fost generată prin traducere automată [Link]. Traducerile automate pot conține erori care pot reduce claritatea și exactitatea; Ombudsmanul nu își asumă răspunderea pentru eventuale discrepanțe. Pentru cele mai fiabile informații și securitate juridică, vă rugăm să consultați versiunea sursă din engleză, linkul de mai sus. Pentru mai multe informații, vă rugăm să consultați [politica noastră lingvistică și de traducere](#) [Link].

Recomandare privind refuzul Comisiei Europene de a acorda acces public la documentele privind respectarea criteriilor de durabilitate a biocombustibililor în temeiul Directivei privind energia din surse regenerabile (cazul 1527/2020/DL)

Recomandare

Caz 1527/2020/DL - Deschis la 24/09/2020 - Recomandare privind 08/11/2021 - Decizie din 14/03/2022 - Instituția vizată Comisia Europeană (S-a constatat o administrare defectuoasă) |

Reclamantul, care lucrează în sectorul biocombustibililor, a declarat că dorește să obțină aceste informații pentru a monitoriza eventualele fraude pe scară largă în sectorul uleiului de gătit uzat, care ar putea avea consecințe negative asupra pădurilor tropicale, a biodiversității, a climei și a sectorului intern al UE de colectare și reciclare a uleiului uzat.

Reclamantul a solicitat acces public la o listă a tuturor țărilor de origine a uleiului de gătit uzat pentru perioada 2016-2019, împreună cu volumele de materii prime corespunzătoare uleiului de gătit uzat colectate pentru fiecare țară pentru fiecare an, astfel cum au fost raportate Comisiei Europene de sistemele voluntare de certificare a durabilității biocombustibililor în temeiul Directivei privind energia din surse regenerabile.

Comisia a afirmat că nu deține niciun document care să corespundă cererii reclamantului.

Ombudsmanul a constatat că Comisia deține informații detaliate cu privire la țările de origine și la volumele de ulei de gătit uzat colectate. Aceste informații nu figurau într-un singur document, ci se regăseau în mai multe documente. Întrucât reclamantul a fost interesat să primească informațiile solicitate, chiar dacă nu erau compilate într-un singur document, Ombudsmanul a propus Comisiei să revizuiască documentele pe care le deține și care conțin aceste informații pentru a le divulga.

Comisia a refuzat această propunere de soluție.

Ombudsmanul își exprimă preocuparea și dezamăgirea față de răspunsul Comisiei. În loc să ia în considerare oportunitatea de a asigura dreptul fundamental al reclamantului de acces la documente, Comisia a reiterat că nu deține niciun document corespunzător cererii și a refuzat să revizuiască documentele solicitate. Ombudsmanul nu poate decât să considere că răspunsul Comisiei reprezintă un refuz deliberat și inexplicabil de a soluționa acest caz. Acest lucru este deosebit de îngrijorător având în vedere preocupările exprimate în ultimii ani cu privire la impactul asupra mediului al importului de ulei de gătit uzat în UE.

În consecință, Ombudsmanul a concluzionat că refuzul Comisiei de a revizui documentele constituie un caz de administrare defectuoasă. Ombudsmanul a formulat o recomandare corespunzătoare.

Întocmit în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din Statutul Ombudsmanului European [1]

Contextul plângerii

1. Directiva privind energia din surse regenerabile (RED) [2] din 2009 stabilește obiective pentru statele membre în ceea ce privește producția de energie din surse regenerabile. Pentru a atinge aceste obiective, RED favorizează utilizarea anumitor tipuri de materii prime bazate pe deșeuri, cum ar fi uleiurile de gătit uzate (UCO), pentru producția de biocombustibili [3]. Aceasta face acest lucru permițând ca aceste tipuri de materii prime să fie contabilizate de două ori în vederea atingerii obiectivelor relevante [4].

2. Directiva privind energia din surse regenerabile prevede crearea unor „sisteme de certificare voluntară” pentru a verifica respectarea criteriilor de durabilitate prevăzute în directivă. [5] Sistemele voluntare sunt entități private recunoscute de Comisia Europeană sau de statele membre ale UE [6] Acestea prezintă Comisiei rapoarte anuale privind producția și importul de materii prime și biocombustibili pe care le certifică. Rapoartele includ următoarele informații: tipul de produs, țara de origine, materia primă, anul calendaristic și valoarea, exprimată în tone, a biocombustibililor și a materiilor prime. UCO este unul dintre tipurile de materii prime menționate [7]

3. Reclamantul a solicitat Comisiei accesul public [8] la *„documentele care conțin următoarele informații: O listă a tuturor țărilor de origine ale uleiului de gătit uzat (UCO) pentru anii 2016, 2017, 2018 și 2019, împreună cu volumele de materii prime UCO colectate pentru fiecare țară de origine pentru fiecare an, astfel cum au fost raportate Comisiei Europene de toate sistemele voluntare de certificare a durabilității biocombustibililor în temeiul Directivei privind energia din surse regenerabile”*.

4. Comisia a răspuns că, deși a colectat astfel de date, nu deține un document care să corespundă cererii reclamantului. Mai precis, aceasta a afirmat că nu a prezentat niciun document care să „extragă” informațiile solicitate de reclamant din rapoartele aflate în posesia

Comisiei.

5. Reclamantul a solicitat apoi Comisiei să își revizuiască decizia. [9] El a afirmat că informațiile pe care le-a solicitat se află în posesia Comisiei într-un format ușor de accesat, cum ar fi fișierul text, baza de date simplă sau foaia Excel, și că nu ar fi nevoie de mai mult de câteva momente pentru a le copia și a le pune la dispoziția sa. El a afirmat că toate informațiile solicitate sunt colectate pentru Comisie de către o singură organizație numită „International Sustainability & Carbon Certification” (ISCC), care a utilizat un sistem online simplu de colectare a datelor. Acesta a furnizat un link către site-ul ISCC [10] unde se afirmă că, în conformitate cu Directiva privind energia din surse regenerabile, fiecare sistem de certificare voluntară recunoscut este obligat să trimită un raport Comisiei în fiecare an. Prezentul raport trebuie să includă cantitățile de materii durabile (materii prime și biocombustibili finali) certificate de sistem în anul calendaristic precedent. Pentru a îndeplini această cerință legală, ISCC este obligată să colecteze datele de la utilizatorii sistemului ISCC care au fost certificați în orice moment în 2020.

6. În lipsa unui răspuns, reclamantul s-a adresat Ombudsmanului. Ombudsmanul a deschis o anchetă cu privire la modul în care Comisia a tratat cererea reclamantului. Echipa de anchetă a organizat o reuniune cu Comisia și a inspectat un eșantion de rapoarte care i-au fost prezentate de sistemele voluntare. În continuare, Comisia a adoptat de asemenea o decizie de confirmare, în care și-a confirmat poziția inițială.

Propunerea Ombudsmanului pentru o soluție

7. În urma inspecției documentelor, Ombudsmanul a confirmat că Comisia deține informații detaliate privind țările de origine și volumele de UCO colectate pentru anii pentru care reclamantul a solicitat accesul. Ea a remarcat că Comisia nu deține un singur document care să conțină toate informațiile solicitate, dar că informațiile sunt răspândite într-o serie de documente.

8. Întrucât reclamantul a indicat că este interesat să primească informațiile în cauză, chiar dacă acestea nu au fost compilate într-un singur document, Ombudsmanul a prezentat următoarea propunere de soluție [11] :

Comisia ar trebui să revizuiască documentele pe care le deține, care conțin țările de origine și volumele relevante de producție și import de ulei de gătit uzat pentru perioada indicată de reclamant, în vederea divulgării acestora.

9. Ombudsmanul a considerat că revine Comisiei sarcina de a evalua dacă informațiile conținute în aceste documente sunt protejate în temeiul normelor UE privind accesul public și, prin urmare, ar trebui să fie oculte. Acestea fiind spuse, Ombudsmanul a considerat că motivele refuzului accesului ar trebui interpretate în mod restrictiv, deoarece datele privind volumele de materii prime UCO ar trebui să fie considerate informații referitoare la emisiile în mediu [12] .

10. Comisia nu a acceptat propunerea Ombudsmanului de a găsi o soluție.

11. În răspunsul său, Comisia a reiterat faptul că nu deține niciun document care să corespundă cererii reclamantului. Comisia nu a divulgat documentele care conțin țările de origine, volumele de producție și de import de UCO, deoarece acestea nu făceau obiectul cererii inițiale. În plus, aceasta a înțeles că reclamantul nu solicita accesul la o serie de documente, fiecare dintre acestea conținând doar anumite informații.

12. De asemenea, Comisia a declarat că a publicat recent un nou raport [13] privind funcționarea sistemelor voluntare, care include date privind originea uleiului de gătit uzat utilizat pentru producția de biocombustibili, precum și o evaluare a datelor. În cazul în care reclamantul consideră că datele publicate în prezentul raport nu sunt suficiente, acesta ar putea depune o nouă cerere de acces la rapoartele transmise Comisiei de sistemele voluntare în conformitate cu Directiva privind energia din surse regenerabile.

13. Reclamantul a considerat clar că Comisia deține documentele corespunzătoare cererii sale. El a susținut că Comisia nu a reușit să îl asiste în orice moment al procesului. [14] În schimb, aceasta a întârziat în mod nejustificat procesul de mai multe ori, ceea ce l-a determinat să aștepte documentele pentru mai mult de un an și patru luni. Reclamantul a considerat propunerea Comisiei de a depune o nouă cerere de acces inutilă și consumatoare de timp.

Evaluarea Ombudsmanului după propunerea de soluție

14. Ombudsmanul este dezamăgit de faptul că Comisia i-a respins propunerea.

15. Comisia deține datele solicitate de reclamant, deși nu într-un singur document.

16. În răspunsul său inițial adresat reclamantului, Comisia s-a limitat la a preciza ceea ce nu avea, și anume un singur document care să conțină toate informațiile pe care le dorea reclamantul. Nu a confirmat ce documente are. De asemenea, nu a confirmat că deținea date brute într-o bază de date.

17. Reclamantul a răspuns apoi explicând ce dorește și unde a putut fi găsit (a se vedea punctul 5 de mai sus). Nu se contestă faptul că Comisia dispune de rapoartele menționate de reclamant în răspunsul său la cererea inițială.

18. Normele UE privind accesul public la documente prevăd că, în cazul în care o cerere nu este suficient de precisă, instituția solicită solicitantului să clarifice cererea și îl asistă în acest sens [15] .

19. Formularea acestei dispoziții implică faptul că un solicitant are dreptul de a clarifica o cerere. Este de asemenea implicit în această dispoziție că o instituție este obligată să țină seama în mod corespunzător de eventualele clarificări aduse de reclamantă în cursul procedurii.

20. În cazul de față, reclamantul a clarificat documentele aflate în posesia Comisiei de care avea nevoie. Deși Comisia nu a solicitat clarificări reclamantului, acesta a furnizat Comisiei informații care să o ajute să identifice și să localizeze aceste documente. Aceste clarificări indicau în mod clar documentele la care reclamantul dorea să obțină acces.

21. Comisia nu a luat în considerare aceste clarificări în răspunsul său de confirmare. Acest lucru contravine principiilor ușurinței și servirii cetățenilor care guvernează administrația UE.

22. Ombudsmanul a prezentat o propunere de soluție pentru a oferi Comisiei o altă oportunitate de a soluționa acest caz prin revizuirea documentelor pe care le deține, care conțin informațiile solicitate. În loc să profite de ocazie pentru a asigura dreptul fundamental al reclamantului de acces la documente, Comisia a reiterat pur și simplu că nu deține niciun document care să corespundă cererii. Ombudsmanul nu poate decât să considere că răspunsul Comisiei demonstrează refuzul de a soluționa acest caz.

23. În ceea ce privește declarația Comisiei din răspunsul său la propunerea de soluție a Ombudsmanului potrivit căreia reclamantul ar putea depune o nouă cerere de acces la rapoartele prezentate de sistemele voluntare, Ombudsmanul reamintește că reclamantul a depus cererea sa inițială în aprilie 2020. Ar fi fost mai util ca Comisia să se implice în propunerea de soluție, în loc să invite reclamantul să formuleze o nouă cerere.

24. Motivul invocat de reclamant pentru a solicita accesul la informațiile solicitate a fost monitorizarea posibilelor fraude în sectorul UCO. Ombudsmanul consideră că divulgarea acestor documente ar servi astfel unui interes public și ar putea sprijini rolul de monitorizare al Comisiei. Acest lucru este deosebit de important având în vedere preocupările publicului exprimate în ultimii ani cu privire la importul de UCO de către UE și impactul acesteia asupra mediului.

25. Prin urmare, **Ombudsmanul consideră că incapacitatea Comisiei de a coopera cu reclamantul și de a lua în considerare clarificările sale cu privire la documentele la care dorea să obțină acces a constituit administrare defectuoasă .**

26. Ombudsmanul solicită Comisiei, încă o dată și în interesul de a-și demonstra angajamentul de a pune în aplicare pe deplin dreptul de acces public la documente și principiile ușurinței cetățenilor și orientării în serviciu, să revizuiască documentele în cauză în vederea divulgării acestora.

Recomandare

Pe baza anchetei privind această plângere, Ombudsmanul adresează Comisiei Europene următoarea recomandare:

Comisia Europeană ar trebui să coopereze cu reclamantul, ținând seama de clarificările sale și de documentele pe care le deține, care conțin țările de origine și volumele

relevante de producție și import de ulei de gătit uzat pentru perioada indicată de reclamant, în vederea divulgării acestora.

Comisia Europeană și reclamantul vor fi informați cu privire la această recomandare. În conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Statutul Ombudsmanului European, Comisia Europeană trimite un aviz detaliat până la **4 februarie 2022**.

Emily O'Reilly Ombudsmanul European

Strasbourg, 8.11.2021

[1] Disponibil la adresa:

https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv%3AOJ.L_.2021.253.01.0001.01.ENG&toc=OJ%3AL%3
[Link].

[2] Directiva 2009/28/CE privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, disponibilă la adresa:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A02009L0028-20151005> [Link].

[3] Articolul 17 din Directiva 2009/28/CE.

[4] A se vedea anexa IX la Directiva 2009/28/CE.

[5] Articolul 18 din Directiva 2009/28/CE, a se vedea, de asemenea ,
https://ec.europa.eu/energy/topics/renewableenergy/biofuels/voluntary-schemes_en [Link].

[6] Articolul 18 din Directiva 2009/28/CE.

[7] A se vedea

https://ec.europa.eu/energy/topics/renewable-energy/biofuels/voluntary-schemes_en#documents
[Link].

[8] În temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 privind accesul public la Parlamentul European, Consiliu și Comisie

documente, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex:32001R1049> [Link].

[9] Acesta a formulat o „cerere de confirmare” în temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001.

[10] <https://www.iscc-system.org/> [Link].

[11] Pentru informații suplimentare privind contextul plângerii, argumentele părților și ancheta Ombudsmanului, vă rugăm să consultați textul integral al propunerii Ombudsmanului de soluție, disponibil la adresa: <https://www.ombudsman.europa.eu/en/doc/correspondence/en/145658> [Link].

[12] Articolul 6 din Regulamentul 1367/2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului, <http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1367/oj> [Link].

[13] <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/86eb1ce8-11b5-11eb-9a54-01aa75ed71a1> [Link].

[14] În conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul 1049/2001.

[15] Articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001.